

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 502/2543

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดี โจรทัณฑ์ ยาวชนและครอบครัว ๒ นายธนศักดิ์หรือเล็ก ธนินบุญ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 295, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 226, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

พยานหลักฐานทั้งหมดของโจทก์เท่าที่นำสืบล้วนเป็นพยานบอกเล่าเมื่อคำนึงว่า จำเลยที่ 2 มิได้มีเรื่องหมางใจกับผู้ตายและผู้เสียหายมาก่อน ประกอบกับโจทก์ไม่มีประจักษ์พยานยืนยันความผิดของจำเลยที่ 2 โดยชัดแจ้ง จำเลยที่ 2 เองก็ให้การปฏิเสธโดยตลอดมาตั้งแต่ต้น ลำพังพยานบอกเล่าของโจทก์เท่าที่ปรากฏยังไม่พอชี้ชัดว่าจำเลยที่ 2 ร่วมกระทำความผิดกับจำเลยอื่นด้วย ผู้เสียหายถูกจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ฆาตด้วยหลอดไฟฟ้าที่บริเวณกลางหลัง 1 ที และถูกไม้กระบองตีที่บริเวณตาข้างขวา 1 ที จากนั้นผู้เสียหายวิ่งหลบหนีไปได้ ไม่ปรากฏว่าผู้ตายถูกจำเลยคนใดตีทำร้ายอย่างไรหรือมีผู้ใดร้องตะโกนว่าตีให้ตาย แต่กลับได้ความว่า ผู้ตายและผู้เสียหายมีอาการเมาสุรา ผู้ตายมีปากเสียงกับฝ่ายจำเลยและพวกแล้วจึงเกิดเหตุตีทำร้ายกัน เมื่อผู้เสียหายวิ่งหนีก็ไม่มีผู้ใดวิ่งไล่ตาม ทั้งปรากฏว่า ขอบตาข้างขวาของผู้เสียหายบวมช้ำมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 7 เซนติเมตร มีแผลถลอกข้างหางตาและแผลฉีกขาดยาว 1 เซนติเมตร ลึก 0.3 เซนติเมตร ที่เปลือกตาขวา อาการบาดเจ็บดังกล่าวจะรักษาหายใน 10 วัน ถ้าไม่มีโรคแทรกซ้อน พฤติการณ์แห่งคดียังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีเจตนาฆ่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 คงเป็นตัวการในความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกทำร้ายถึงแก่ความตาย และทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย อันเป็นการกระทำความผิดกฎหมายหลายบท หาเป็นตัวการในความผิดฐานฆ่าและพยายามฆ่าไม่ แม้จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 จะมีได้ฎีกา แต่เมื่อข้อเท็จจริงแห่งการกระทำของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ไม่เป็นความผิดฐานฆ่าและพยายามฆ่าและเป็นข้อเท็จจริงแห่งการกระทำที่เกี่ยวข้องกับจำเลยที่ 2 ซึ่งมีการฎีกาขึ้นมาทั้งปัญหาที่ว่ากระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 เป็นความผิดฐานฆ่าและพยายามฆ่าหรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ว่าจะไม่ได้ยกขึ้นในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ตาม ศาลฎีกามีอำนาจยกฟ้องจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ให้พ้นจากความผิดฐานฆ่าและพยายามฆ่าได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 185, 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 215 และมาตรา 225

องค์คณะ

สุวัตร สุขเกษม · สมพล สัตยาอธิธาน · ขวลิต ธรรมฤาษุ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/502/2543>